

Cum oceanu-ntărâtat...

Mihai Eminescu

Cum oceanu-ntărâtat turbatu-i!
Răcnind înalță brațele-i spumate,
De nori s-agață, în bolta lumii bate,
Până furtuna-l reîmpinge-n patu-i.

Sălbatecul! Van fulgeri fricoșate
Apără cerul... El încredințatu-i
Că bolta cea albastră e palatu-i;
Cu-asalt s-o ia el vrea - ca pe-o cetate.

Rănit de fulgere, el se înmoaie
Și c-o poveste îl adoarme-o boare
Și-n vis - un cer în fundu-i se îndoaie.

Tot ce-a dorit în visul lui el are:
Tărie, stele, luna cea bălaie...
Dormind murmură - murmurând tresare